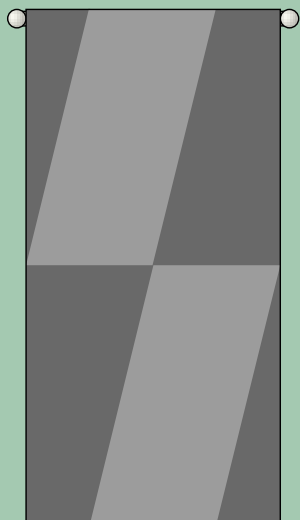

Tisztelt Kerületi Polgárok!

A hagyománytisztelet és hagyományteremtés gondolatával rendezük meg az idén először a **Kerület Napját** június 21-én, a nyár első napján, amikor leghosszabb a nappal, és legrövidebb az éjszaka. Hagyományteremtő kerületi ünnepünkhöz az idén a millenniumi emlékHzászló átadásának szép ceremóniája is kapcsolódik.

Az Önkormányzat nevében kérem mindannyiukat, hogy a Kerület Napján, június 21-én jöjjenek el 16 órára a Mechwart ligetbe, és vegyenek részt az ünnepségen.

A közös ünneplésre mindenkit tisztelettel vár:

Bencze B. György
polgármester

Budai POLGÁR

ÜNNEPI KÜLÖNKIADÁS — 2000. JÚNIUS 15.

Június 21. — A leghosszabb nap

A Kerület Napjának programja

DÉLUTÁN NÉGY órákor harangszó és fanfárok jelzik az ünnepség kezdetét.

A Himnusz eléneklése után a Magyar Köztársaság Kormánya nevében *Rockenbauer Zoltán*, a nemzeti kulturális örökség minisztere átadja a kerület polgárainak a millenniumi emlékHzászlót. Az adományozó nevét viselő szalagot *dr. Mádl Ferencné* mint zászlóánya köti fel az emlékHzászlóra.

A kórus eléneklé a *Dona nobis pacem* (Uram, adj nekünk békét) kezdetű kánont.

A kerületünkben működő történelmi egyházak képviselői, *Fodor Viktor* lelkész, *Pásztor Bazil* parókus, *dr. Singer Ödön* főrabbi, *dr. Várnai Jakab* tartományfőnök és *dr. Cseri Kálmán* nagytiszteletes megáldja a millenniumi emlékHzászlót és a kerület lobogóját.

Az áldást követően közösen elénekeljük az „Ah, hol vagy,

magyarok...” kezdetű, Szent Istvánhoz fohászoló népéneket.

A kerület lobogójának felvonását az ifjúsági vonószeneke mősorszáma vezeti be, mősoron *Farkas Ferenc*: Régi magyar táncok című műve.

Ezt követően *Bencze B. György* polgármester mondja el ünnepi gondolatait.

A fúvószen hangjaira kerületi fiatalok vonják fel a kerületi lobogót.

A program ünnepi részét a Szózat eléneklésével zárjuk.

A szórakoztató mősört a kórus nyarat köszöntő kánonnal nyitja meg, majd hat óráig a Kaláka együttes szórakoztatja a közönséget.

Az ünnepségen közreműködik a kerület egyesített ifjúsági és felnőtt kórusa *Zámbó István* Liszt-díjas karnagy, a Járdányi Pál zeneiskola ifjúsági vonószeneke *Horváth Dénes*, a Vám- és Pénzügyőrség fúvószenekara *Vaszlik Kálmán* vezetésével, és a

Kossuth-díjas Kaláka együttes.

Műsorvezető: *Mohai Gábor*

Zászlóvivők: a Baár—Madas Református Gimnázium, a Móríz Zsigmond Gimnázium és a Járdányi Pál Zeneiskola növendékei.

Hat óra után a Zene Ünnepehez kapcsolódó könnyűzenei mősor következik, a zene mellett az *Ízek utcája* és a *Sörsátor* gondoskodik a jó hangulatról.

Este tíz órákor tűzijáték zárja az ünnepi délutánt.

A kerület díszpolgárai 2000-ben

Szabó Lőrinc

A képviselő-testület a 2000. évben Szabó Lőrincnek díszpolgári címet adományoz (posztumusz).

Indoklás

Szabó Lőrinc Kossuth-díjas költő, műfordító (1900. márc. 31., Miskolc — 1957. okt. 3., Budapest). Műfordításaival tűnt fel; 21 évesen Shakespeare-sonettek fordított, huszonegy évesen jelentkezett első verseskötetével, melynek *Föld, erdő, Isten* a címe. Ezt három további követte: a *Kalibán* (1923), a *Sátán* (1926) és a *Té meg a világ* (1932). A harmincas években közel került a népi írók mozgalmához. Jobboldalinak minősített múltja miatt 1945-ben vizsgálati fogságba került, majd publikációs tilalmak sújtották. 1947-ben többek tiltakozása ellenére felvették az Írószövetségbe. Az üldöztetés és a megkülönböztetés elől a munkába menekült, és megírta két nagy versciklusát *Tücsökzene* és *A huszonhatodik év* címmel. Szabó Lőrinc életregénye a két világháború közötti magyar értelmiség jelentős részének útját, válságait, vívódásait tükrözi. Kerületünkhöz való kötődése közismert.

A felnőtt Lóciál

Pesten még eldörrent egy-egy időzített bomba, s a hidakon, utakon még veszélyes volt a járás, amikor soványan, meggyötörtén fölgyalogolt a Pasarétről hozzánk a Szemlő-hegyre, s rávett, hogy induljunk azonnal át Pestre, a Ráday utcába. Nagy vargabetűvel kellett mennünk egy hosszú délelőttön át, mert híd csak a legdélibb volt még nyitva. Porban, tankroncsalékok közt botorkáltunk, utcára dőlt házak változatos hegységein... Átkozta keményen az utat, s hogy rákényszerült. A későbbi *A huszonhatodik év* hősnőjét kellett föl kutatnia, s én arra kelletem, hogy bemehessek olyan helyekre is, ahol neki kényelmetlen lett volna megjelennie.

(Illyés Gyula: Róla magáról)

My home is my castle; az én házam az én váram. Szabó Lőrincnek nem volt háza, de mégis volt vára — a könyvtárszobája. Egy budai kertés villa első emeletén, a mély fekvésű, s emiatt gyakorta ködökben úszó

Valamennyiünkönél védtelenebb, aki ennyire elárul mindent magáról: vágyait és bűneit, örömeit és emlékeit. Életét úgy osztja meg veled, mint valami lakást: csak használd bátran asztalát, ágyát... Cserébe legfeljebb annyit kér, hogy könyörülj rajta, ne állj bosszút önzetlenségéért, ne mondj ítéletet önzései felett. Te is önző vagy, de te nem vallottad be! — mondhatná az életbe befogadott idegennek.

(Sőtér István: Szabó Lőrinc)

Szabó Lőrinc úgy zúzta szét könnyű kézzel a modern költészet dogmáit, hogy azonnal új klasszicitást teremtett. Az európai civilizáció alapja az a tanítás, amely megbocsátóan, de határozottan elveti a testet és az individualitást; ebben a civilizációban érzéki individuumok élnek, akiknek ennél fogva osztályrészük a szégyen és a büntetés [...] ennek az égő érzéki szégyennek — s a belőle fakadó keserű dacnak és metaetikus egoizmusnak — az egész világirodalomban Szabó Lőrinc a legnagyobb költője.

(Tamás Gáspár Miklós: A rendszerváltás zimankója)

Akarja, hogy maradjak vele továbbra is, mert szüksége van rám, s mert most már tudja, hogy a más az semmi, hogy nem érdemes próbálni. Mondta, hogy szeret, szerelmes, elég leszek neki mindig, többé meg nem csal, és sírt ő is. Ez már a harmadik napon volt. Tudja, hogy neki én vagyok az egyetlen embere, hiszen olyan egyedül áll az életben.

(Szabó Lőrincné Mikes Klára naplójából)

Pasaréten, a Budagyöngyét a Pasaréti úttal összekötő Volkmann utca 8. szám alatt, ahol jó két évtizeden át lakott haláláig a költő. A tágas szoba minden falfelületét — még a vajszerű csempékből rakott cserép-kályha háta mögött is — a padlótól a mennyezetig beborító és roskadásiig tömött könyvespolcok fedezékében érezte magát igazán biztonságban; ez a mintegy nyolcvan, beépített s falhoz erősített polccal határolt belső tér volt az ő igazi, testi-lelki otthona, lényét és hivatását kifejező környezete, amelyet ő is méltónak érzett magához, s az olvasás kamaszkorában fellobbant szenvedélyéhez.

(Domokos Mátyás: Szabó Lőrinc könyvtárszobája)

Az idézeteket a Nap Kiadó által most megjelentetett *Homlokodtól fölfelé — In memoriam Szabó Lőrinc* (szerk.: Domokos Mátyás) c. kötetből válogattuk.

Lőrinc, Lőrinc, vedd el tőlem ezt a nagy szerelmet, ami így hozzám kiált két országon keresztül. Nem kell nekem, nem akarom, hogy szeress, kénldom miatta! ... Fáj nekem az élet köztetek kettőtök közt, illetve hármótök közt ... Senki, még Klári sem tud úgy, annyit az én szenvedéseimről, mint ahogyan van. S mióta téged ismerlek — úgy, ahogyan nem volna szabad téged ismernem —, azóta megsokasodtak bűnös vágyaim s egyúttal kínjaim is.

(Vékesné Korzáti Erzsébet leveléből)

Jankovics Marcell

A képviselő-testület a 2000. évben Jankovics Marcellnek díszpolgári címet adományoz.

Indoklás

1960-tól a Pannónia Rajzfilmstúdió, majd vállalat munkatársa, 1965 óta önálló filmrendező. Oscar-díjra jelölték Sziszfusz című filmjéért, cannes-i Arany Pálma a Küzdők című filmért, Életfa-díj, Los Angeles-ben Minden idők legjobb rajzfilmje-díj birtokosa lett a Fehérlófia című filmjéért.

Munkássága világszínvonalra emelte a magyar rajzfilmművészetet. A Marczibányi Téri Művelődési Központban rendszeresen tartott művelődéstörténeti előadásokat. Előadásaiban a legnehezebb témáról is közérthetően, szellemesen és élvezetesen tud beszélni. Kerületünk lakója.

„Rajzfilmrendező, művelődéstörténész, mesekönyv-illusztrátor, jelenleg NKA-elnök”. Eképp próbálta meghatározni önmagát egy nyilatkozatában a hatvanéves Jankovics Marcell, aki mindemellett Kossuth-díjas és Érdemes Művész. A nevéhez kötődnek a *Magyar népmesék* népszerű sorozatai is, valamint számos rangos elismerése közül például a *Sziszfusz* című filmjéért Oscar-díjra jelölték, a *Küzdők* Cannes-ban Arany Pálmát kapott, a *Fehérlófia* Los Angeles-ben minden idők legjobb rajzfilmje lett.

Eredetileg építész vagy régész akart lenni, ám az úgynevezett keresztény, úri családból származó, volt pannonhalmi diákot nem vették fel

az egyetemre. Dolgoz-
nia kel-
lett,
hogy
eltart-

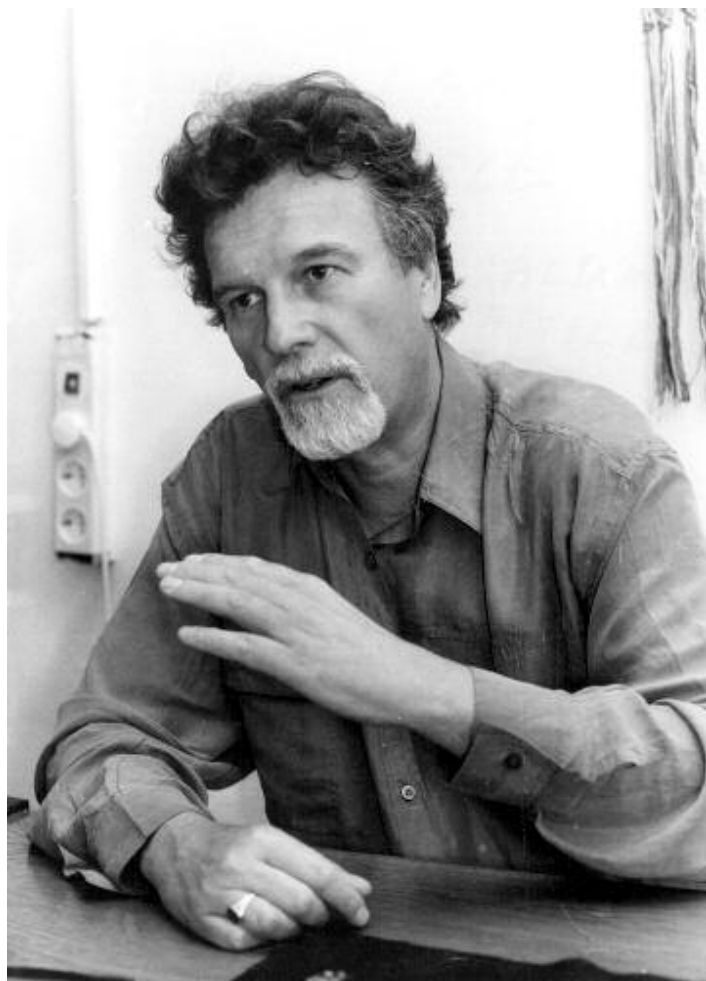

sa szüleit. Belekóstolt az életbe: volt paraszt, volt munkás, míg nem a Pannónia Filmstúdióba került segédmunkásnak.

— Mindig szerencsés ember voltam. A Pannónia Rajzfilmstúdióba például egy igen szigorú politikai rendszerben, egy segédmunkásként eltöltött évvel és két elutasított egyetemi jelentkezéssel a hátam mögött vettem fel. A Pannóniában sem mások hátán másztam fel, hanem állandóan nyitott fülekkel és szemekkel, kíváncsian figyelve tettem a dolgom, egy kicsivel mindig többet annál, mint amennyit vártak tőlem, és oda mentem, ahol a dolgok történtek — nyilatkozta egyszer lapunknak.

Sohasem tanult rajzolni, a rajzkészség nála genetikai adottság. Rengeteget kapott Pannonhalmától; bár nem vallásos, az a közeg olyan nagy hatással volt rá, hogy azóta is a keresztény kultúra körül forgolódik. Odahaza csak rajzfilmeket gondolkodott, olvasta és gyűjtötte a régészeti, néprajzi, művelődéstörténeti és vallásos tárgyú könyveket. Már fiatal rajzolóként elhatározta, hogy megpróbál többedmagával művészetet csinálni a rajzfilmből.

— Ezt ideig-óráig sikerült is megvalósítani, aminek még ma is vannak nyomai — csak ma már nem kíváncsiak rá az emberek. Megváltozott a moziközönség. A hatvanas években mi még szétvertük a mozit, hogy bejuthassunk egy-egy filmre, mert a film fontos dolog volt. Mára a

televízió teljesen kihúzta a szőnyeget a film, a mozi alól. Elkeserítő mostanság a televízióban látható mérhetetlen mennyiségű bűbáj-bóvli, giccses rajzfilm. Nem értem, hogy miért kell a gyerekvilágot megrontani azért, mert csak az üzlet a fontos.

Legutóbbi, a *Nap könyve* című műve után tavaly jelent meg a *Mély a múltnak kútja* című, legújabb művelődéstörténeti munkája. A hajdanán beígért *Holdaskönyv* megírására jelenlegi munkái miatt még 2002-ig várni kell. A Pannónia Kft. igazgatása mellett és a Nemzeti Kulturális Alapprogram elnökeként is folytatja alkotómunkáját. Mítosz, mese, történelem együtteséből szövődik az *Ének a csodaszarvasról*, Jankovics Marcell művészi látomása a magyar őstörténetről. A nyolcvan perces animációs film elkészítésére milleniumi pályázaton nyert pénzből futja, elkészültének határideje 2001 au-

gusztusa. Közel sem ilyen ideális a helyzet a tizenkét éve készülő *Az ember tragédiája* körül, melyre Jankovics Marcell csak nehézkesen, apránként tudja összeszedni a szükséges összeget.

— Talán azért is próbáltam meg olyan magas fokra emelni a rajzfilm műfaját, hogy elegendő legyen belőle. De nem vagyok képes felülemelkedni azon, hogy vége a magyar rajzfilmnek. Ezért is csinálom még mindig olyan elszántan az Ember tragédiáját. Ha már megkaptam ezt a sanszot a Jóistentől, akkor az utolsó cseppig ki akarom facsarni, ami benne van. A velem vetélkedő szakmai versenytársaim azt mondják, hogy teljesen lejátszottam magam, kiöregedtem. De ez egyáltalán nem biztos. Ha elég sokáig élek, lehet, hogy megint divatba jövök. Csak kitartás, erő és elszántság kell hozzá.

II. Kerületért Emlékérmek 2000-ben

Ferencesek

A II. kerületi Önkormányzat képviselő-testülete a Kapisztrán Szent Jánosról Nevezett Ferences Rendtartomány II. Kerületért Emlékérmek adományoz.

A következő ajánlással: *A II. világháború éveit és az azt követő évtizedek sokféle hatalmi és erkölcsi széljárása többszörösen kiszolgáltatottá tette kerületünk polgárait. Értékrendünk, erkölcsi tartásunk megingott, a létért vívott küzdelemben kevés támaszunk maradt. A II. kerületi ferencesek közösségüket tisztán képviselik, egyszerűen követhető életmintákat, az együttes öröm és küzdelem programját közvetítik.*

A rendtartománynak Magyarországon összesen tíz ferences kolostora van, ebből három Budapest II. kerületében működik.

A rendtartomány központja 1785 óta a Margit körúti kolostor, miután II. József a vízivárosi Szent Ferenc Sebe templom és rendházból (a mai Batthyány térről) az Országútra költöztette a ferenceseket. Az országúti kolostor már a XVIII. századtól jelentős központ volt, amelyben később Buda egyik legnagyobb könyvtára működött. A rendtartománynak bosnyák, német és magyar tagjai is voltak. A bosnyák nemzetiségű ferencesek itt fordították le horvát nyelvre a teljes Bibliát, s ezzel nagy szerepük volt a horvát irodalmi nyelv megeremtésében.

Századunk 30-as éveiben kisebb ferences templomok és kolostorok épültek a kerületben; 1934-ben Pasaréten, a II. világ-

háború után a Tövis utcában, ahol politikai okokból csak a templom készülhetett el. A kolostor csupán a rendszerváltást követően épült föl.

A három rendház közül a Margit körúton működik a rendtartomány központja, a Szentendré és a Szent Angéla általános iskolában tanító tanárok egy részének lakhelye. Pasaréten hat éve működik önálló plébánia, és 1968-tól ott működik a hittudományi főiskola. Miután a teológia hallgatói befejezik tanulmányaikat, részt vesznek a lelkipásztori vagy iskolai munkában.

A kerületi ferences szerzetesközösségek és plébániák kultúra- és közösségteremtő erővel bírnak. Jelentős szellemi tőkét jelent a Margit körúti Magyar Ferences Könyvtár és Levéltár, valamint a Ferences Hittudományi Főiskola is. Kájoni Jánosról elnevezett közösségi házukban óvoda és szociális gondozási központ működik.

Kiveszik részüket a kerületi ifjúság neveléséből is. A Szent Angéla iskola hétszáz tanulójának oktatása mellett ezer-ezeröttszáz gyermeket tanítanak hittanra. A plébániatemplomokban kórusok működnek, Pasaréten három is.

A Fekete Sas utcában található a Kárpátaljai Ferences Misszió Alapítvány központja, amely rendszeres karácsonyi és húsvéti gyűjtésekkel segíti a rászorulókat.

Nagy igény lett volna az elmúlt rendszerben is azokra a ferencesekre szervezte közösségi programokra, amelyek végre megvalósultak. Népszerű a családi nap Makkosmárián, és vidám szórakozási lehetőséget nyújtanak az egyházközösségi bálók. A közösségi házakban ezen kívül kiállításokat rendeznek, előadásokat, beszélgetéseket, hangversenyeket szerveznek.

Varga Kapisztrán pasaréti házifőnök elbeszélése alapján lejegyezte

(ZSZ)

Lukin László

A II. kerületi Önkormányzat képviselő-testülete Lukin László zenepedagógusnak, karnagynak II. Kerületért Emlékérmek adományoz.

Részt vesz a Nemzetközi és a Magyar Kodály Társaság munkájában, alapító tagja a Liszt Ferenc és a Bárdos Társaságnak. Aki valaha tanult zenét vagy érdeklődött a zene iránt, ismeri. Egyedülálló zenepedagógus. Nem akart más címet magának, mint azt, hogy tanár, mert oly fontos számára, hogy zeneszeretetét és tudását továbbadja. Előadásai élvezetesek, nem nélkülözik a humort. Hisz az éneklés közösségformáló erejében. Emberi, családi élete példás.

— A tanár úr címet tiszteletből kapta. Feleségével, Horvát Eszterrel a Fazekas Mihály Fővárosi Gyakorló Általános Iskolában és Gimnáziumban tanított. 1951-ben, az évnnyitó ünnepségen egy szőke, daliás tanár dirigálta a Himnuszot a fiú- és lányiskolából szervezett vegyes kórusnak. Énekeltünk a Zeneakadémián, és sokat szerepeltünk a Bartók teremben. Kodály és Bartók művei által lehetett politikamentesen adózni a művészetnek. Lukin tanár úr szeretett hazafias színezetet adni a szerepléseknek. Egyszer több szolamban próbálta elneveltetni a Himnuszot, amit még azon az áron sem engedtek neki, hogy a szovjet himnuszot is ugyanúgy előadta volna. Az ő hatása, hogy ötven éve énekelek.

A zenetörténetről a szolfézszen át mindent megpróbált megtanítani, tőle tudtuk meg, hogy létezik egyházzene. Példaadóan nevelt a zenén és az iskolán kívül is. A kórusból az arra érdemes négy-öt lurkót többször elvitte a Gellértbe, és együtt úszkáltunk vele. Benne volt a diáksínekben, óráin a társaság mégis fegyelmezett volt, amit nem erőből, hanem varázslattal ért el. Saját gyerekei is mind tanultak zenét.

Életemnek meghatározó része Lukin László, akinek édesapja, id. Lukin László Baján volt híresen szeretett tanár. Tanár úr a mai napig ugyanolyan nyitott ember, és teljes intenzitással

dolgozik, hogy hatalmas zene- és kultúrtörténeti tudását átadhassa közönségének.

Igali György visszaemlékezése

Zeneakadémistaként jártam hozzá a Fazekasba kötelező tanítási gyakorlatra. Lenyűgözött a tudása és az, ahogyan elő tudta adni. A második-harmadikos gimnazista kamasz fiúk, akiknek heti egy órájuk volt, feszülten figyeltek a jó hangulatú órákon. Emberi tartása abban is megmutatkozott, ahogyan állt a gyerekek előtt. Sohasem ült az asztalra, pontosan kezdte és fejezte be az órát, nem jó napot, hanem jó napot kívánokkal köszönt.

Zenei általános felső tagozatában tanítok, sokszor meghívjuk őt. Látszik rajta, hogy nagyra értékeli, ha egy iskolában van jó ének-zene-oktatás és énekkar. Nagyon ért a gyerekekhez. Egyszer kóruspróba előtt betoppan hozzánk tavasszal, nyárelőn, amikor néhány gyereknek gipszben volt keze vagy lába. Nem állta meg szó nélkül, és azt mondta nekik: — Nem hittem volna, hogy az éneklés ilyen veszélyes mesterség. — Mai napig tanítok abból a könyvből, amit Eszter néni írt. Nyolcgyermeakes családjukhoz a példát Bárdos Lajoséktól vették. Igaliné Büttner Hedvig visszaemlékezése, lejegyezte

Zsoldos Szilvia

Millenniumi zászló a kerületnek

Június 21-én, a Kerület Napján Rockenbauer Zoltán miniszter átadja a kerületnek a Magyar Köztársaság által adományozott millenniumi emlékHzászlót.

A millenniumi emlékHzászló leírása

Egylapos (csak az egyik oldalán díszített), bélelt, nyersfehér színű fényes szatén anyagból, arany-, ezüsthímzéssel ékes, széléin nemzeti színű applikációval készült. Formája fekvő téglalap. Rövidebb, függőleges irányú oldala 90 cm, vízszintes irányban 135 cm hosszú. A jubileumi zászló beltéri használatra alkalmas.

A zászlón centrálisan (50 cm-es sugarú körben) elhelyezett országcímernk a Szent Koronával, és a zászló közepétől kiinduló ezüstsugarak (amelyek a hegyikristályból készült jogargömb szakrális kisugárzására utalnak) láthatók.

Államiságunk fennállásának ezeréves jubileumát a címer köré rajzolt „Magyar Millennium” körfelirat jelzi. A címer alatt arany színű tölgy- és cserágak közötti „2000” felirat a kettős jubileum évszáma. A zászló két vízszintes oldalán — a széleken — hímzett és applikált nemzeti színű, 5 cm széles szegély van. A zászló alsó szélét arany színű, 7 cm széles rojtpaszomány zárja le.

ZÁSZLÓSZALAG: egyik szárán a millennium védjegye, a jogar (a koronázási jogar a forma és az ötvöstechnika alapján a XI. század elején készült, minden bizonnyal I. Szent István király számára), és ismét a „Magyar Millennium 2000” felirat, a másikon az adományozó „Magyar Köztársaság Kormánya” felirat szerepel. A szalag hossza 208 cm, szélessége 13 cm. A zászlószalag tartaozéka a 200 cm hosszú, 13 mm széles nemzeti színű pamutatlasz-szalag, mely a megkötött masnit erősíti és díszíti.

Fából készült zászlórúd, amely két részből állítható össze. Hossza 200 cm, átmérője 3 cm.

A MILLENNIUMI EMLÉkHzÁSZLÓT az önkormányzatok henger alakú, papírból készült díszcsomagolásban kapják. Ez a papírhenger tartalmazza a zászlórudat, az arra felszerelt és színoldalával felcsavart zászlót a hozzá tartozó zászlószalaggal, valamint a zászlóra vonatkozó műtárgyvédelmi utasítást. Ez a díszdoboz egyben a zászló szállítására és esetleges tárolására egyaránt alkalmas.

A Magyar Millenniumi Kormánybiztos Hivatala

Ottó freisingi püspök a XII. században ezt írta a magyar népről: „A magyar oly vad és oly állatias volt, hogy nyers hússal élt és az embervért is megitta.” E rosszindulatú, igaztalan és elfogult jellemzés nyíltan árulkodik arról, hogy Ottó püspök „e felette vad népet” még a XII. században is barbárnak tartotta, s ami még ennél is szembetűnőbb: az európai népektől idegennek. Egy arab kereskedő, aki a fent idézett püspök kortársa volt, egészen mást tapasztalt, mikor a korabeli Magyarországon járt. Azt írja, hogy a magyarok „bátrak és sokan vannak”, hogy Magyarország „azon országok közé tartozik, melyben legnagyobb a jólét és a bőség”, a magyar király „birodalma sokkal hatalmasabb, mint a bizánci uralkodóé, és nagy a hadserege”.

Már ekkor más szemmel nézett ránk a keleti és a nyugati ember, pedig ekkor már százötven éve, ami öt-hat emberöltő, befogadott bennünket Európa.

A mi kultúránk mindig is sokat foglalkozott saját emlékezetével. Minden erre ösztönözte: a keresztény örökség éppúgy, mint az antikvitás emléke. A görögök és a rómaiak — az első mesterek — történetíró népek voltak. A kereszténység is egy hosszú történet vallása. Más vallási rendszerek hittételeiket és rítusait olyan mitológiára alapozták, amely lényegében kívül áll az emberi időn. A kereszténység Szent Könyvei viszont történelemkönyvek, liturgiájuk pedig megemlékezik az egyház és a szentek történetéről. A kereszténység egy másik, talán mélyebb értelemben is történeti: az emberiség sorsa a bűnbeesés és a végítélet között az ember számára hosszú kalandnak tűnik, amelyet minden egyes sors, minden egyes egyéni zárandoklat visszatükröz; a keresztény elmélkedés a bűn és a megváltás nagy drámáját mindig az időben, tehát a történelemben bontja ki. Az európai művészet, irodalom telve van a múlt visszhangjaival; a közéleti emberek ajkán mindig ott vannak a múlt valódi vagy állítólagos tanulságai.

Zászlóánya

A millenniumi zászló átvételekor minden településen fontos szerepet játszik a zászlóánya, aki az átvételkor egy szalagot köt az emlékHzászlóra. A közép-korra nyúlik vissza ez a hagyomány. A csatába induló seregek zászlajára egy-egy, a vezér családjához tartozó, köztisztletben álló asszony kötött szalagot, aki így a sereg pártfogója lett. Kerületünkben ezt a szép szerepet dr. Mádl Ferencné, a köztársasági elnök felesége vállalta magára, aki hosszú évtizedek óta itt él.

Ehhez a múltidéző, múltkereső kultúrához kötötték magukat elődeink ezer éve. A német püspökök minden ellenérzésük ellenére fontosabb szerepet kaptak történelmünkben, mint az arab kereskedők. De Kelet és Nyugat között telt el az elmúlt ezer évünk, itt Európában.

A millenniumi zászló mindannyiunkat erre az elmúlt ezer évre kell emlékeztessen.

Tóth Ildikó

Varrják a lobogót

A Városdekor Kft. zuglói műhelyében készül a kerületi lobogó, melyet a Kerület Napján ünnepélyes keretek között, a millenniumi emlékHzászlóval egyidőben vonnak föl a Polgármesteri Hivatal előtt. Pesthidegkúton a lobogót július 2-án adják át a városrész lakóinak az ófalusi templom búcsúján, fél tizenegykor, a mise után.

Szellemek

... Akkoriban este tízkor kikapcsolták a város fényeit — már ha felkapcsolták egyáltalán.

Alig kivehető sziluetté fogyott hirtelen a Lánchíd, mozdíthatatlan, nagy sötétbe ájult a Bazilika kupolája és a Vár, ó, az én váram is sötét lett, leginkább a Halászbástya, ahol elért bennünket többnyire az a tíz óra.

Oda jártunk minden este, szellemeket lesni.

Mert szellemek és boszorkányok pedig vannak, Könyves Kálmán is csak meg akarta menteni őket, azért mondta, hogy nincsenek.

Felvétel 1970-ből

Június 10-én a forró bádogtetőn dolgozva az alpinisták több részletben, daru segítségével leemelték a múlt jelképét, a mintegy nyolctonnás ötágú kőcsillagot a Polgármesteri Hivatal épületének homlokzatáról.

— Táváris prepádávátelynyicá... — suttogtam én, mintha már jó lenne.

— Mióta ember néz az égre, vörös csillag volt a reménye... — vihogta Gyuri, úgyis mint egy, ki kemény mell után kap.

Aztán — mert mindig van aztán — előtántorgott valahonnan

Szellemek és boszorkányok vannak, különösen az embertelenség sötétje szüli őket szaporán.

Minden este láttuk ott Krúdy Gyula szellemét, a Szalag utca felől jött, sétatálcás, hosszú sálas alakja egészen olyan volt, mintha Arisztid Bruant lépdelt volna a Montmartre oldalában. Pedig hát Ő csak a Poldi bácsi Mélypincéjéből jött, vagy oda igyekezett — a végeredmény szempont-

az érettségi, s jött az első disszidálási kísérlet. És Tübingen girbe-gurba utcáskáin járva egyre erősödött a felismerés, hogy bizony haza kell majd menni mégis. Mert bár éjszaka ott is előjöttek a kísértetek, jött Hollandus Mihály és az Üvegemberke, jött szénégető Munk Péter és a kövér Ezékiel, meg még a Tánckirály is, csak úgy tódultak mind a Fekete-erdő hűvöséből, a rémületes spessarti fogadó sikolyokkal teli szobáiból — kevés szót értett velük az ember, mitagadás. Haza kellett jönni a szelídebb, szomorúbb, szegényebb, megalázottab kísértetek közé, szegényebb, otrombább, de ismerősebb mesék közé, haza, az Ulpiusékhöz, nehéz, ártó pálinkákat inni, egyedül, kiskocsmákban, mint a rosszemberek, haza kellett jönni gyűlölni a vörös fényt az éjszakában.

Az a gyűlölet, az volt a bizonyosság, hogy majd egyszer mégiscsak történni fog valami.

Hogy egyszer mégiscsak elmennek a tokák, a virsluijjak, a hullámos frizurák, rossz fogak, rossz öltönyök, hazugságok, hazaárulások, gyilkosságok — elmegy ez az egész despotikus, keleti-bizánci aljas banda a jőfenébe, és viszi magával a vörös fényt...

— No, hát elvitték? — bökött oda sétatálcájával, az ezüstfejűvel Gyula bácsi, és — bár nem szokott — kópésan belemosolygott a létezésbe.

— Mi volt itt régen? — kérdezték a szellemlányok, és mi bele se kezdtünk elmagyarázni.

— Táváris prepádávátelynyicá! — üvöltöttem teli torokból aznap, és pezsgősdugó repült a Halászbástya alá a mélybe.

— Azok a boldog szép napok, ég veled! — sikoltotta Gyuri, és felkaptuk hamar a fonalat.

Ugyanis aztán — mert mindig van egy aztán — elvitték a vöröset. A Parlament tetejéről.

És azt a néhányat, ami még a helyén van, azt is elviszik lassan.

De nehéz lesz elmesélni a kölyköknek egyszer, miért volt mind-egyik annyira élményítően, kilátástalanul szomorú és undorító...

Bayer Zsolt

jából ez mindegy. S mintha öreg konflis is lopakodott volna mögötte, sovány, beteg, de hivatalára büszke konflislóval, sovány, beteg, de mindent tudó, bajusz alá dörögő kocsi.

És jöttek a nők, jaj, a nők...

Többféle a nő, ha szellem...

Édes lányka egynémelyik, pirulós, ám ravasz, s ártatlansága maga a romlottság. Érett asszony a másik része, egyetlen simogatásuk ördöggé teszi a jámbor férfit.

Megfogtunk olykor egyet-egyet a nőszellemekből, felvittük őket a Halászbástyára, és varázslatot tettünk velük, szóból, versből készült a varázssital, meg hallgatásból is, s a csöndhöz külön arcot szabtuk magunknak, vékonyat, elgondolkodót, kék füstöt orron át hosszan kifújót, távolít és titokzatosít — mert ennyi mindent megtesz a férfiember, ha szellemnőket kíván, a legszentebb, legmocskosabb, legtestebb kíváncsisággal...

Egyetlen vöröses fény szabta át akkor az éjszakát, bántón.

— Mi az ottan? — bökött a fény felé Krúdy szelleme, és megre-megtek orrcimpái a vöröstől.

— Jééé! — mondták a szellemnők, és máshogyan remegtek, forrón.

Ügyfélfogadás a Kerület Napján

Június 21-én a Kerület Napja alkalmából tartott rendezvények miatt a Polgármesteri Hivatal csak déli 12 óráig fogadja az ügyfeleket.

Hidegkúti zászlófelvonás

Pesthidegkúton a kerületi lobbót július 2-án adják át a városrész lakóinak az ófalusi templom búcsúján, fél tizenegyor, a mise után.

Hangpróba

A június 21-i ünnepséget megelőzően 20-án délutántól 21-ig délig időszakosan hangpróbát tartanak a Mechwart ligetben. A környéken lakóktól ezúton is elnézést kérnek a szervezők.

Kerület az Interneten

Elkészült a kerületi honlap. Címe: <http://www.masodikkerulet.hu>. Hasznos és érdekes információkat olvashatnak az önkormányzat, a Polgármesteri Hivatal működéséről és a kerület életéről.

BUDAI POLGÁR

A II. KER. ÖNKORMÁNYZAT
INFORMÁCIÓS LAPJA

Megjelenik kéthetente, 50 000 példányban

Felelős kiadó:

Bencze B. György polgármester
Főszerkesztő: Csörgő Tünde
Szerkesztő: Tóth Ildikó
Olvasószerkesztő: Jahn Ágnes
Munkatárs: Zsoldos Szilvia
Fényképek: Molnár Beatrix

Szerkesztőség:

1024 Bp., Mechwart liget 1.,
(tel/fax: 315-1109, 212-5291/9159),
e-mail: 02kerpolhiv@mail.datanet.hu
Hirdetésfelvétel:
Mechwart liget 1, fszt. 3., (316-8737)
A hirdetések tartalmáért felelősséget
nem vállalunk!

Tördelés: Tramontána (356-6009)
Nyomda: Apolló Kft (257-4647)
Terjesztés: Feibra Kft, (340-9921..22)

Következő megjelenés: 2000. június 22.

A zene ünnepe a Mechwart ligetben

A **Louise Attaque** a mai francia rockzene legtöbb lemezt eladó együttese.

A Louise Attaque debütalbum 1997 áprilisában került a piacra. A koncerteken már évek óta játszott dalok kiválóan működtek a stúdióban is, ezek a szimpatikusan teátrális, szójátékos szövegű, akusztikus hangszerelésű folk-rockos (néhol folk-punkos) szonok jó időben és jó helyre érkeztek: egy új zenehallgató generáció csodálkozott rá a puritán dalok erejére, miközben a régebbi — Noir Désire-en, Têtes Raides-en, Mano Negrán vagy akár Jacques Brel-en szocializálódott — korosztályok is megtalálták számításukat a Louise Attaque számaiban.

Tizennyolc éve javasolta Maurice Fleuret francia zenetudós, hogy a nyár első napját a világon mindenütt köszöntsék zenével. Kezdeményezéséhez a világ számos országa csatlakozott. 1985 óta június 21-e a zene európai ünnepnapja.

Budapesti nyilatkozat az alapelvekről

1995 óta a jelenlévő köz- és magánintézmények képviselői minden évben közösen szervezik a Zene Európai Ünnept. Teszik ezt annak érdekében, hogy elősegítsék a saját országukra jellemző zenei sokszínűség feltárását és megismertetését, illetve elősegítsék a kulturális cserét a zene területén az Európai Unió és Európa más országai között.

E rendezvény a partnervárosokban jelentős helyi eseménynek számít. Az együttműködésben részt vevők célja, hogy minél kiterjedtebb kapcsolatrendszert hozzanak létre, és ezáltal — a részt vevő partnerek támogatásával — az európai együttműködést erősítsék, illetve részt vállaljanak egy kulturális Európa alakításában.

Június 21-én már 11 órától ízes falatokkal és hűsítő italokkal várja a látogatókat a Cora Áruház.

Kézműves sátrak és gyermekprogramok egészítik ki az önkormányzati és zenei ünnepet.

2000. június 21-én **Párizsban** a Besh o droM, **Izszambulban** a Colorstar, **Berlinben** a Wertetics Orkeszta lép fel.

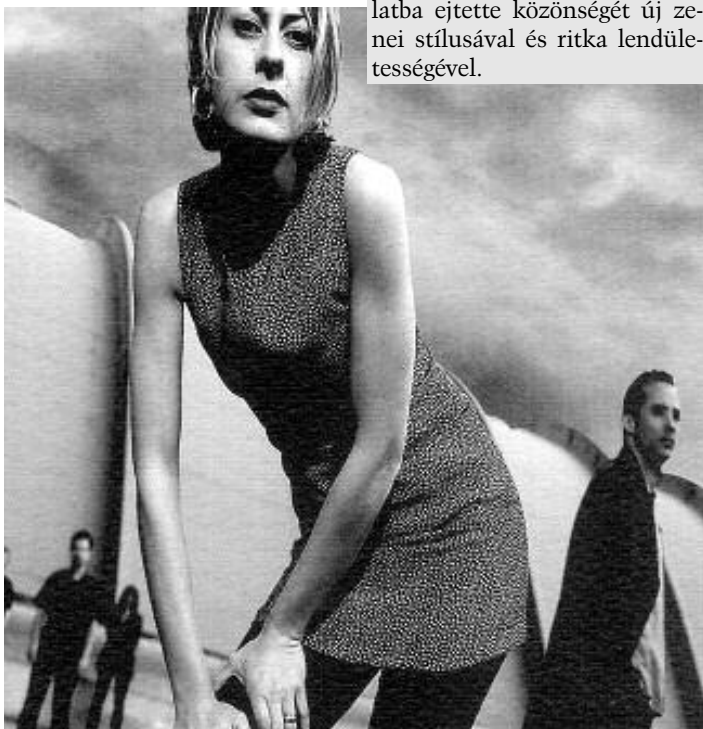
Budapesten pedig: A Mechwart ligetben, **2000. június 21-én, 18.30 órakor**

Louise Attaque
(Franciaország)

Sitiados
(Portugália)

Amikor a **Sitiados**-ról beszélnek, rögtön mindenkinek a „Tengerészélet” jut eszébe. Ezzel a dallal robbant be az együttes, és ez lett azután az egyik legnagyobb portugál rock-himnusz. És talán ez határozta meg későbbi sikereiket, kudarcikat is.

João Aguardela és Sandra Baptista együttesét nem lehet a hagyományos „népi zene” vagy „pop/rock zene” címkékkel illetni. Az elmúlt tíz évben ámulatba ejtette közönségét új zenei stílusával és ritka lendületességével.

Kerületi kaptatók

Június 10-én ezernél is többen kaptattak fel a meredek budai utcákon a tikkasztó hőségben. Ezzel hagyományt teremtett a II. Kerületi Kaptató nevű futóverseny, amit jelenlétükkel megtiszteltek olimpiai bajnokaink is: *Hevesi István*, *dr. Kovács Aladár* és *Mizsér Attila* a kisláival. A jó hangulatú rendezvényen — amelyet jövőre szeptemberben tartanak — az ajándékok mellett sok résztvevő feliratos pólót is kapott, amelynek ujján vagy hátán először látható a kerület honlapjának címe. A honlapon várjuk a látogatókat, különösen június 21. után, ugyanis addigra alakul ki végleges formája.

Néhány versenyző véleménye a célban:

Povázsay László: Az 5,2 kilométeren futottam; főleg az első, kaptatós szakasza volt nehéz, a végére kellemesebb lett. Jövőre is jövök, sőt, hozom a kislányomat is (a kislány a babakocsiban szendergett — a szerk.), olyan jó családi a hangulat.

Oláh Bálint: A Törökvész úti iskolába járok, tízéves vagyok. Le-futottam a 750 métert, de kihívásnak az 5,2 kilométeres távot éreztem. Meg akartam mutatni apukámnak, hogy képes vagyok rá. Egy hatodikos barátom és jónéhány felnőtt előtt értem célba.

Lénárt Ákos: A II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumba járok, és minden reggel 5 és 6 óra között futok a Margitszigeten. A sport ugyanis célt ad az embernek. Itt az 5,2 kilométeres táv eleje nagyon emelkedős volt, pedig szeretek vízszintes terepen beindulni. A végén pedig néha azt hittem, elesek, szinte szárnyaltam lefelé.

Ignác Károly: Hosszútávfutó vagyok, itt lakom egy utcányira. A meleg és a meredek miatt volt kemény a táv. Az ELTE-n történelmet hallgatom, az életem a sport.

Láng Zsolt: Keveset sportol a mai ember a munka miatt, és ilyenkor, az 1750 méter alatt jön rá, mennyire fontos lenne a rendszeres mozgás. Remélem, jövőre jobban bírom.

Kategória	Első	Második	Harmadik
alsós fiúk	750 m Kuczogi Bence	Windisch Károly	Páli Dániel
alsós lányok	750 m Szanyi Andrea	Rozovics Éva	Smer Klára
felső fiúk	1750 m Egyed Bence	Szanyi Péter	Endrődy Gábor
felső lányok	1750 m Rácz Adrián	Roznik Dóra	Boulsevics Beáta
junior férfiak	5,2 km Kloór Bence	Józsa Balázs	Delov Krisztián
junior nők	5,2 km Körmöczy Judit	Németh Ágnes	Berkesi Márta
felnőtt férfiak	5,2 km Ignác Károly	Povázsay László	Tőrek Ákos
felnőtt nők	5,2 km Lukács Edina	Bacsó Krisztina	Körmöczy Judit
senior férfiak	5,2 km Boros Gyula, Baji Ferenc	Semjén Károly	Fábiánffy Jenő
senior nők	5,2 km Heiszné Pusztai Zsuzsa	Benkő Magdolna dr.	

A további eredményeket következő számunkban közöljük.

Támogatók

Mammut Üzletház; Darvas Képeret Kft.; Enrico Fashion; Gárdos ajándékbolt; Libri Könyvesbolt; Westel 900; Budapest Film; Julius Meinl; Avanglion.

Rózsakert: Desiderio Pizzéria; Rózsadental; Tóbiás Optika.

Opel Wagler; Citroën Hege-dűs; Vízivárosi Autójavító Kft.; Budagyöngye McDonald's; Coca-Cola; Varázsvölgy Egészségcentrum; Biokultúra Egyesület; Sport földön, vízen levegőben magazin.

